

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Навчально-науковий інститут фінансів,
економіки, управління та права
Полтавський науково-дослідний експертно-криміналістичний
центр МВС України

Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)

Сумський державний університет (Україна)

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)

Національний університет харчових технологій (Україна)

Hochschule Burgenland. University of Applied Sciences (Австрія)

Jagiellonian University (Польща)

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА НАУКА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю
12 листопада 2025 року

Полтава 2025

підприємств. *Київський національний університет технологій та дизайну*. 2021, URL:

https://knutd.edu.ua/publications/pdf/Ukrainian_editions/METODICHNI_PIDKHODI.pdf

3. Bateson, G. *Steps to an Ecology of Mind*. Santa Barbara: Center for the Study of Ecological Justice, 1972, URL: <https://ejc.orfaleacenter.ucsb.edu/wp-content/uploads/2017/06/1972.-Gregory-Bateson-Steps-to-an-Ecology-of-Mind.pdf>.

4. Hitt M.A., Hoskisson R.E., Kim H. International diversification: Effects on innovation and firm performance in product-diversified firms. *Management Journal*. 1997. Vol. 18, Issue 6. P. 487–496. URL: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/smj.4250160921>

5. Upton D.M. Process range in manufacturing: an empirical study of flexibility. *Management Science*, 43 (8). 1997. P. 1079–1092

6. Yu, K., Cadeaux, J., & Luo, B. N. Operational flexibility: Review and meta-analysis. *International Journal of Production Economics*, 2015, Vol. 169, P. 190–202.

7. Aaker D.A., Mascarenhas B. The need for strategic flexibility. *Journal of Business Strategy*. 1984. Vol. 5, No. 2., P. 74–82.

УДК 330.341.1: 502.431.1

Мінняйленко І.В., к.е.н., доцент,

Щур-Дунець О.І., магістрант

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Глушченко Н.В., учитель фізики та математики вищої категорії,

Кумпан Л.І., учениця 11-А класу

Комунальний заклад «Полтавська ЗОШ І-ІІІ ступеня № 5»

ІНСТРУМЕНТИ ПІДТРИМКИ ЗЕЛЕНИХ ІННОВАЦІЙ У СИСТЕМІ СТАЛОГО РОЗИТКУ ЕКОНОМІКИ

Світовий досвід розвитку зеленого бізнесу свідчить про успішне впровадження інноваційних та сталих технологій у різних країнах, що сприяє не тільки збереженню навколишнього середовища, але й розвитку економік цих держав. Країни, такі як Німеччина, Данія, Швеція, Франція, Нідерланди, Канада, США та Польща, активно підтримують ініціативи в сфері відновлювальної енергетики, енергоефективності, зелених технологій та переробки відходів. Розвиток таких секторів, як вітроенергетика, сонячна енергетика, екологічно чистий транспорт та використання відновлювальних матеріалів, є основою для створення сталого майбутнього, що має глобальне значення. Крім того, уряди цих країн активно підтримують стартапи та інноваційні підприємства, що сприяє розвитку зеленого бізнесу, створюючи умови для економічного росту та екологічної безпеки. Таким чином, успішні

кейси цих країн є прикладом для інших, що прагнуть інтегрувати екологічні принципи в свою економічну діяльність.

В умовах глобальних екологічних проблем країни по всьому світу активно шукають рішення для підтримки зелених інновацій. Відобразимо на рис. 1 інструменти підтримки зелених інновацій на міжнародному рівні.

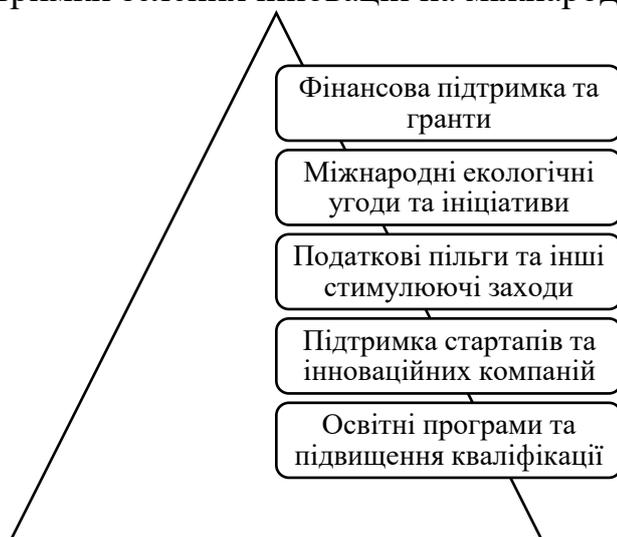

Рисунок 1 – Основні інструменти підтримки зелених інновацій [2, с. 210]

Згідно рис. 1, одним із найефективніших інструментів підтримки зелених інновацій є фінансування на міжнародному рівні. Міжнародні організації, уряди та приватні інвестори активно підтримують екологічно чисті технології через різноманітні фінансові механізми, такі як гранти, субсидії, кредити та венчурні інвестиції. Програми, як Європейський фонд для стратегічних інвестицій, фінансування через Світовий банк або Green Climate Fund, сприяють розвитку проектів, які мають великий потенціал для вирішення екологічних проблем.

Усі країни активно долучаються до міжнародних екологічних угод і ініціатив, таких як Паризька угода щодо клімату. Ці угоди сприяють зниженню викидів парникових газів і стимулюють розвиток відновлюваних джерел енергії та інших зелених технологій. Згідно з цими угодами, країни зобов'язуються досягати певних цілей у галузі збереження екології, що стимулює підприємства інвестувати у зелені інновації [1, с. 141]. Багато країн пропонують податкові пільги або субсидії для компаній, що впроваджують зелені технології. Наприклад, податкові знижки для компаній, що інвестують у відновлювані джерела енергії, або субсидії для виробників екологічно чистих товарів. Це допомагає створювати сприятливі умови для розвитку зелених інновацій і знижує фінансові ризики для підприємців.

Уряди різних країн також сприяють розвитку стартапів та інноваційних компаній, що працюють у галузі зелених технологій. Для цього створюються інкубатори, акселератори та інші програми, що забезпечують молоді компанії доступом до необхідного фінансування, ресурсів і знань. Такі програми активно функціонують у США, Європейському Союзі та інших країнах, сприяючи розвитку інноваційних ідей і технологій у сфері екології [3, с. 11]. Іншою

важливою складовою підтримки зелених інновацій є освіта і підвищення кваліфікації. Міжнародні організації, такі як ООН, активно підтримують програми навчання для фахівців у галузі екологічних технологій, організують тренінги та конференції. Країни також вкладають у розвиток університетів і наукових установ, що займаються дослідженнями у галузі зеленої економіки.

Отже, міжнародний рівень підтримки зелених інновацій сприяє розвитку сталих технологій, що відповідають вимогам екологічної безпеки і збереження природних ресурсів. Інструменти фінансування, міжнародні угоди, податкові пільги, підтримка стартапів і освітні програми створюють сприятливе середовище для розвитку зеленого бізнесу. Підтримка інновацій у цій галузі є ключовою для досягнення цілей сталого розвитку та вирішення глобальних екологічних проблем, що мають вирішальне значення для майбутніх поколінь.

Література

1. Зварич Р., Масна О., Рівліс І. Методологічні засади формування концепції «зеленої» економіки. *Вісник Економіки*, 2022. № 4. С. 131–144.
2. Кобилінська Т. Світовий досвід статистичного оцінювання ефективності «зеленої» логістики. *Проблеми економіки*, 2019. № 4 (42). С. 209–214.
3. Лупенко Ю. О., Малік М. Й., Шпикуляк О. Г. та ін. Стратегія розвитку підприємництва, кооперації та агропромислової інтеграції в умовах воєнного часу та повоєнного відновлення аграрної економіки України. Київ: ННЦ «ІАЕ». 2022. 32 с.

УДК: 336.748.12

Роменський В.О, студент
Жовнір Н.М., к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ВОЄННІ АСПЕКТИ АНТИІНФЛЯЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Проблема інфляції в умовах війни в Україні стає ключовою, оскільки створює серйозні виклики для економічного розвитку та соціальної стабільності. Зростання цін на товари та послуги поглиблює фінансові труднощі населення, підриває довіру до валюти та може спричинити нестабільність на ринках. Актуальність цієї проблеми зростає в умовах сучасних змін ситуації на передовій та необхідності адаптації економічної політики до нових умов. Тому дослідження впливу антиінфляційних заходів в умовах війни є актуальним і успішним завданням економічної науки і практики. Розуміння впливу антиінфляційної політики військового часу є ключовим для подолання економічних труднощів і забезпечення економічної стабільності.

Інфляція — це тривале підвищення загального рівня цін, яке відображає